

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. XIII. De nimia Prælatorum solitudine circa temporalia, evitanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

fovet dilectionem, & suspiciones abscindit sinistras: oppositum verò tamquam detestabilem consuetudinem fugiat. h. i.

VIII. S. Aurelianus in sua Regula §. 52. hæc statuit de mensæ communitate. *Extra mensam communem nec quidquam cibi, potiusve gustare liceat, absque infirmis, & illis etatibus, quæ adhuc pernutriri indigent.* h. i.

IX. Si Superior Regularis, & quicumque subditus ament communitatem in mensa, & in aliis publicis Conventibus, plus diligentur ab aliis: è contra odibiles se faciunt, sectando singularia. De quo S. Bonav. in Alphab. Religios. lit. Q. *Qui communia sectatur, & singularia vitat, magis diligetur, & citius ad bonum finem perveniet.* h. i.

CAPUT XIII.

De nimia Palatorum solitudine circa temporalia, evitanda.

I. CAUSÆ vetitæ hujus nimix solitudinis est, ne extinguatur spiritus devotionis, forma boni exempli dandi subditis, & ne, quæ magis necessaria sunt, negligantur. De quibus S. Bonav. in Alabastra Ecclesiastici Seraph, inquit, *Tertius ordo versetur circa negotia, quæ per Prælatum sunt disponenda. Quorum alia expedit, ut aliis disponenda committat, alia per se ipsum disponat: alia præsidat, & removeat, quantum videtur. Sic Christus commisit alia discipulis procuranda, ut Judea loculos; sibi met retinuit prædicationis & curationis officium*

scium, Luc. 12. ut inter Fratres quosdam hereditatem divideret, respondit: homo, quis me constituit iudicem aut divisorem inter vos? h. i. subdit.

II. Exteriora & temporalia corporalis necessitatis officia si per seipsū voluerit aētū disponere, impeditur ab interiorū & meliorū provisione; quia sparsus extra se mentis oculus minus videt interiora & necessaria salutis. Exod. 18. Esto tu populo in his, quae sunt ad Deum; & leuius feres, partito in alios onere, scil. leuiorum. Act. 6. Non est aequum nos relinquare verbum Dei, & ministrare mensis. Si alios non haberet; quibus curam exteriorum committeret, potius deberet ab alio fraudem in temporalibus pati, quam ipse Prelatus in talibus occuparetur, exemplo Christi, qui sciens Iudam esse furem, tamen permisit eum exteriora procurare. Ioan. 13. Hoc est contra illos, qui facilius inveniunt, quibus curam animarum committant, quam rerum suarum temporalium; cū incomparabiliter majus sit dispendium, periclitari animas, quam res perire. h. i. profequitur hanc materiam.

III. Spiritualia verò, & quae ad salutem necessaria sunt, & profectum virtutum principaliter debet animarum Custos & Rector sibi met curanda retinere; cū haec sint de substantia officii pastoralis, & de his maxime sit in iudicio rationem Domino redditurus. Haec sunt Imò qualiter Regula studiosè seruetur, & alia statuta, & Ordinis disciplina. Item 2dò, quod pax & dilectio sit inter fratres. Item 3dò ad ipsum pertinet, conscientias singulorum agnoscere, & de quibuslibet perplexitatibus expedire: pericula peccatorum praevidere, & praecavere,

cavere,

cavere, monere Fratres, ut proficiant: corrigere corrigenda: elucidare dubia, informare singulos, qualiter officia sibi commissa administrent, quò & Fratribus, prout convenit, sufficiant, & conscientiam non offendant. h. i. Plura documenta addit ibid.

IV. Superflua verò & non necessaria salutis vel profectui animarum negotia expedit præcidere, & tam à se quàm à Fratribus, quantum opportune poterit, remove. --- Cùm enim propter temporis brevitatem, & diei malitiam, vix necessariis sufficimus disponendis; si supervacuis vel alienis volumus occupari negotiis, negligimus utiliora & meliora; cùm distractus animus ad plura sit minor, ad singula providè geragenda. h. i.

V. Inde fit aliquoties, ut Prelati & Religiosi nimis se exterioribus occupationibus implicent, edificiorũ, librorũ, causarũ, & aliorum, quibus fructuosius carerent; & non solum meliora interim negligant, sed etiam conscientiam sæpius inquinent; & ex usu exteriorum tenebrescat oculus mentis, ad contemplationem spiritualium & interiorum, & repestat ad desiderium Supernorum. Sicut enim humores noxii affluunt, ubi fuerit in corpore lasio, nisi cautè removeantur; ne fiat ibi tumor & ulcus: ita & negotia crescunt ad extinctionem spiritus, qui si eis acquieverit occupari. Ideo discretio Prelati debet providè prospicere, quid ex quolibet eventu possit consequi, & qua negotia admittere, vel quantum expediat ea exequi, circumspèctè rimari. Eccli. 9. Fili, ne in multis sint actus tui. Qui sarcinam satis gravem portat, im-
pru-

prudens est, si adhuc onera plura sibi portanda imponit, quibus potest opportunè carere subdit.

VI. Super omnia verò debet Rector semetipsum circumspicere, ne aliis providens semetipsum negligat: ne alios salvans semetipsum in periculum demergat. Matth. 16. 27. Quid enim prodest homini, si universum mundum lucretur, anima verò sua detrimentum patiatur? h. i.

VII. De eadem hac materia pulchrè discurret cit. *Alfonsus à Jesu Maria* disc. 5. Consil. 3. dum inquit: Non permittat se Prælati mancipari ab immoderata & indiscreta rerum temporalium cura, sed occludat portam immodicæ cupiditati, quæ, obtegendo se pallio necessitatis, impedire solet præcipuam aliquorum Rectorum partem, cui majorem deberent impendere attentionem, - - contra quos est illud *S. Gregorii* l. 37. moral. c. 17. *Si fortasse validum contra avaritiam cernit Diabolus, importunè ejus cogitationibus domesticorum suorum inopiam suggerit; ut, dum mens ad provisionis curam quasi pie flectitur, seducta furtim in rerum ambitu inique rapiatur.* h. i. *Spera in Domino, & fac bonitatem, & pascere in divitiis ejus.* Ps. 36. Matth. 6. *Scit enim pater vester, quia his omnibus indigetis. Quarite ergo primum regnum Dei, & justitiam ejus; & hac omnia adjicientur vobis.* h. i.

VIII. Indefessè ergo & indefinenter insistat Rector animabus curandis & conservandis: Et si non statim videat desideratum effectum, ne abjiciat animum. Prov. 19. 18. *Erudi Filium tuum, ne desperes.* 2. Tim. 4. *Argue, obsecra, increpa in omni patientia & doctrina.* Et hujus methodum

clarius docet S. Gregor. Nazianz. Tom. 2. orat. 26
 Si primùm oblectetur subditus, leniter expecta; si
 secundo, ne spem abicias; nondum enim curationis
 tempus effluxit: si tertio, benignum illum, & huma-
 nitate præditum agricolam imitare, cum Domino
 adhuc age, ne inutilem & infructuosam sicum ex-
 scindat, atque odio habeat, verùm emendet, & curet,
 & stercus injiciat, hoc est, eam correctionem, qua
 per confessionem ac publicam ignominiam, contem-
 ptio rem victus rationem efficitur. h. i. Et S. Chry-
 sost. Valdè accommodatè ad hæc homil. 44. in
 I. Cor. 16. inquit: Hoc extrema amentia est, cum
 in incerto sit finis, certum subire crimen negligentia.
 Atqui Deus futura præsciens saepe dixit, & nil pro-
 fecit, & neque sic destitit, neque cum sciret se non
 persuasurum. Si autem, qui præscivit se nihil plu-
 effecturum, non destitit corrigere, quamnam habe-
 bis excusationem, qui futurum omnino ignoras, pi-
 grescisque & torpescis? etenim multi saepe aggressi
 profecerunt, & cum maxime desperassent, tunc ma-
 xime sunt assecuti. Quod si etiam nihil amplius effe-
 ceris: fecisti quod tuum est. Ne sis ergo inhumanus,
 neque immiseri cors, neque negligens. h. i.

IX. Paupertas voluntaria est bonus redditus.
 Willige Armuht ist besser als Gelt und Gut.
 Hinc in paupertate, fiducia ponenda. De quo in
 vitis PP. obtulit quidam Frater seni pecuniam di-
 cens: habe hanc pecuniam ad expensas tuas, quia
 senuisti, & infirmus es. Cui senex respondit: tu post
 60. annos venisti auferre à me Nutritorem
 meum; ecce enim tempus habens in infirmitate
 mea, nihil indigui, Deo tribuente, & pascente
 me. Aptè ad hæc S. Chrys. in Epist. ad Hebr.

Nihil

Nihil opulentius eo, qui paupertatem sponte diligit,
& cum alacritate suscipit. Ipsa enim est manu-
datrix in via ad celum, unctio athletica, exercitatio
quaedam magna & admirabilis, portus tranquil-
lus. h. i.

CAPUT XIV.

*De Superiorum Regularium sollicita sed ordinata
cura circa necessitates corporales suorum
subditorum sublevan-
das.*

I. Quoniam ob negligentiam eorum in hac cu-
ra, subditi peculia sibi conquisierunt, in ma-
ximum detrimentum Regularis vitæ, ac discipli-
næ; eapropter ad peculia nociva eliminanda,
hæc cura in superioribus erit resuscitanda, & ma-
xima cum solertia custodienda. De quo in nostris
constituit. Urban. hoc decernitur Tit. 9. in c. 4.
Regulæ §. 1. *Maximè opus est, ut Pralati ipsi, qui-
bus ex iuncto Regule præcepto incumbit, omni
vigilantia, charitate, & solertia, ea omnia, quæ sin-
gulis fratribus, non ad victum & vestitum tantum-
modo, verùm & ad infirmitates sublevandas, ad
studia prosequenda, ad itinera peragenda, ad la-
bores reficiendos, & ad consimilia quacunque onera
perferenda necessaria erunt, paterna benignitate,
& sollicitudine, nullâ (quando necesse fuerit,) dila-
tione facta, providere debeant.* h. i.

Et §. 2. *ibid. Quapropter quibuscumque singu-
larum*

larum